

ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟΣ ΙΝΤΖΕΜΠΕΛΗΣ

ΝΤΑΧΑΟΥ, ΠΡΟΦΟΡΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΕΣ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ

Εκδόσεις ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ, Αθήνα 2014

Κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ το βιβλίο «ΝΤΑΧΑΟΥ, Προφορικές & Επιστολικές Μαρτυρίες» του Ελπιδοφόρου Ιντζέμπελη.

Η μελέτη αναφέρεται στους πολιτικούς κρατούμενους του στρατοπέδου συγκέντρωσης του Νταχάου. Είναι σημαντικό γιατί θέμα του είναι οι Έλληνες κρατούμενοι του στρατοπέδου.

Μετά το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου (1939-1945) η ανθρωπότητα δεν τόλμησε –έως σήμερα– να κάνει έναν άλλον παγκόσμιο πόλεμο, γιατί ήταν τόσο μεγάλο το θανατικό που έσπειρε και τόση η φρίκη που προκάλεσε, που ίσως τρόμαξαν και οι ίδιοι οι δημιουργοί από τα έργα τους.

Στον πόλεμο των μετόπισθεν μπορούμε να εντάξουμε και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης των ναζί. Το πρώτο από αυτά δημιουργήθηκε στην πόλη Νταχάου το 1933. Αποτέλεσε πρότυπο και για τα υπόλοιπα στρατόπεδα που φτιάχτηκαν στη συνέχεια, μάλιστα στη σχολή στελεχών του εκπαιδεύτηκαν πολλοί διοικητές ναζιστικών στρατοπέδων. Ιδρύθηκε από την Γκεστάπο (Κρατική Μυστική Αστυνομία) και βρισκόταν μόλις 20 χιλιόμετρα μακριά από το Μόναχο. Δεν ήταν στρατόπεδο εξόντωσης (όπως το Άουσβιτς), παρόλο που είχε κρεματόριο και ειδικό κτίριο για «ιατρικά πειράματα», αλλά «το πρώτο στρατόπεδο συγκέντρωσης για πολιτικούς κρατούμενους», σύμφωνα με τον Χάινριχ Χίμλερ, αρχηγό της Αστυνομίας του Μονάχου. Εκεί οι ναζί συγκέντρωσαν τους «άλλους», όσους σκέφτονταν διαφορετικά από αυτούς: σοσιαλιστές, κομμουνιστές, θεολόγους και ιερείς, μάρτυρες του Ιεχωβά, Ρομά, ομοφυλόφιλους, αιχμαλώτους πολέμου ή Εβραίους.

Το παρόν βιβλίο χωρίζεται σε πέντε ενότητες. Η πρώτη περιέχει το ιστορικό του Νταχάου, η δεύτερη έγγραφα και ντοκουμέντα, η τρίτη προφορικές και επιστολικές μαρτυρίες, η τέταρτη τον Τύπο ως πηγή για το Νταχάου και η πέμπτη φωτογραφίες και υλικό από το στρατόπεδο.

Βασικός στόχος του βιβλίου είναι, εκτός από τη δημοσίευση των νέων στοιχείων και τη βοήθεια που αυτά θα προσφέρουν στους ερευνητές και στους αναγνώστες, οι νέοι άνθρωποι να γνωρίσουν τις θηριωδίες που μπορεί να γεννήσει η ανθρωπίνη διαστροφή, τη φρίκη του πολέμου και την αβίωτη καθημερινότητα των στρατοπέδων συγκέντρωσης. Εκεί που ένας αριθμός, το νούμερο, αντικαθιστούσε την προσωπικότητα του ανθρώπου. Τους χώρους εκείνους που μόνο θλίψη και ντροπή προκαλούν στην ανθρωπότητα...